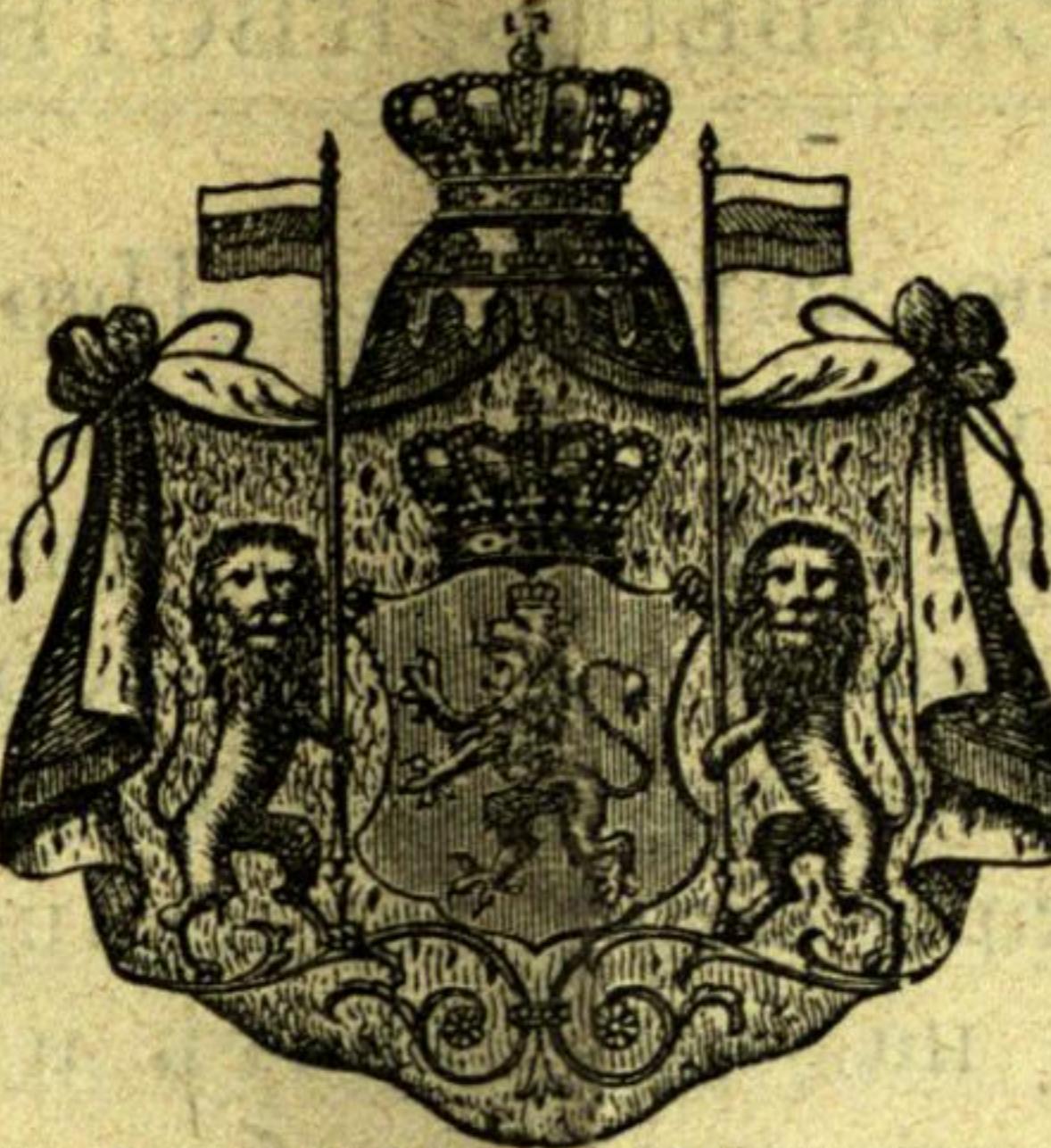

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИК.

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИК

издаден

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

издаден

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСНИКъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повъръщане съ прибавление на пощенски разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стр. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСНИКъ се испраща до Администрацията му

ГОД. V.

СОФИЯ, събота 9 юлий 1883 год.

БРОЙ 72.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

ПРОГРАММА

за

ПОСРѢЩАНЬЕТО НА НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО.

I. На границата на Софийский окръгъ ще чака Негово Височество Окръжният Управителъ.

II. На 5 километра отъ градътъ ще чакатъ Негово Височество: г-да Министрите и конвой на Негово Височество.

III. При първите триумфални врата до Шарени мостъ ще чакатъ Негово Височество: Намѣстникъ на Софийский Митрополитъ съ духовенството си, Градоначалникъ, Кметът и членовете на Градския Съветъ.

IV. Въ Двореца ще чакатъ Негово Височество: г-да членовете на Държавният Съветъ, Върховният Кассационен Съдъ и всичките служащи по Министерствата и другите правителственни учреждения.

София, 8 юлий 1883 година.

Предсѣдателъ на Министерския Съветъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

ПРОЕКТЪ

ЗАКОНЪ

за

НАРОДНИТЕ УЧИЛИЩА ВЪ БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСТВО.

Къмъ законопроекта за народните училища въ Българското Княжество.

Съставянето на единъ законъ, който да уреди взаимните отношения на общината, общинското училище и държавната власт, бѣше станжало една неотлагаема необходимост. Но такъвъ единъ законъ не можеше да се състави съ успехъ, докъде че нѣмаше единъ подобенъ законъ за общинското и окръжното управление. Сега, като тие обстоятелства сѫ устроени съ законите отъ 23 Септ. 1882, нѣма вече никакво затруднение за да се уреди по законодателенъ начинъ и отношенията на общинските училища.

Настоящият законопроектъ е изработенъ съ цѣль да устрои административните отношения на училищата, като оставя педагогическата имъ страна за особни закони. Въ него сѫ приети много нѣща, предписвани до сега само съ инструкции и окръжни писма. Осъщътъ това е обръщато внимание и къмъ устройството на училищата въ Источна Румелия.

Споредъ законопроекта всичките училища се раздѣлятъ на две категории, на училища общественни (publique), поддържани отъ държавата, окръжията, околните или общините и пристъпни за всѣкокъ български поддържани и на частни, отваряни отъ разни мѣстни въроислови (особено отъ Евреите, Арменците и пр.) или

отъ частни лица и общества (§ 1, 2). Въпросътъ на мусулманските училища съвсѣмъ е отдѣленъ. Дѣцата на всичките български поддържани сѫ задължени да ходятъ пай-малко четири години на училище (§ 3, 52), подъ отговорността на родителите.

За всеобщото распространение на образоването служи народното училище, така нарѣчено заради това, защото горѣ-долу всички народъ трѣбва да мине презъ него. То състои отъ два курса, които заедно броятъ седемъ години. Първиятъ курсъ е основното училище съ 4-годишно обучение — до сега наречено съ една дълга дума „първоначално“; вториятъ курсъ, съ 3 години, е главенъ, който до сега се зовѣше класенъ (по погрѣшка му казвахъ и „классический“). Книгите и програмите сѫ предписани отъ Министерството, и други немогатъ да се употребяватъ.

Всѣкоя административна община, сформирана по новия законъ, е длѣжна да има едно основно училище, положено на едно централно лесно пристъпно място. Ако е много голѣма (било градска, било селска), тя се раздѣля на два или нѣколко училищни участъци, съ по едно училище. Разносите за всичките тие училища се плащатъ отъ цѣлата община; но въ нѣкои случаи може да се образува самостоятеленъ училищенъ участъкъ, особено тамъ, гдѣто новиятъ законъ е събрали наедно нѣколко, по-напредъ отдѣлни, общини съ тѣхните училища и училищни имущества. За колиби много распилѣни се предвижда (§ 18) възможностъ на „пѣтующи“ учители, по примѣра на Английските страни и Скандинавия.

Главните училища се отварятъ отъ общини, околии и окръжия. До петъ години слѣдъ обнародването на закона всѣкоя община трѣбва да има по едно главно училище. Отваряне на всѣкокъ единъ класъ зависи отъ позволението отъ Министерството, за да се избѣгне досегашното отваряне на училища съ много класове отъ общини, които нѣматъ достатъчни срѣдства за това.

Въ селски общини нужно е въвождането на допълнително обучение (§ 23), гдѣто да се повтарятъ познанията, приобрѣтени въ първоначалното училище, и да се допълнятъ особено съ четене.

Важни сѫ въпросите за поддържането на училищата и за длѣжностите на общината къмъ нейното училище. Всѣкоя административна община е длѣжна да опредѣли въ ежегодния си бюджетъ нужните разноски за поддържане училището, и ако не е помѣстила тие разноски или го е направила въ недостатъченъ размѣръ, окръжниятъ управителъ на основание на § 62 и 70 отъ общинския законъ вписва самъ нужната сума. Общината е длѣжна да съдѣржа зданието, да го отоплява и чисти, да го снабдява съ нуждната покъщница, да купува предписаните учебни пособия, да спабдява сиромашките деца съ учебници и да съдѣржа нужния учителски персоналъ. Проектътъ (§ 28—31) съдѣржа нѣкои отъ основните правила за училищни здания, като оставя подробните за особни правила. Сумите, нужни за покриване училищните расходи, се взематъ отъ приходите на училищните имоти, отъ нѣкои църковни доходи, предоставени за училищата съ закона отъ 3 Февруари 1883, отъ доброволни помощи и глоби и отъ сумми,

нарочно внесени за училищата въ общинския бюджетъ. Тая сума прави част отъ общинските налози и се взима като върхнана (centime), прибавена къмъ държавните или общинските даждия. По селата тя може да се взима и въ натура. Всичките училища расходи и доходи се прибиратъ и исплащатъ исклучително отъ общинския бирникъ. По този начинъ досегашното расхвърляне на особенъ училищенъ данъкъ и прибирането му отъ училищното настоятелство заедно съ всичките му незгоди се премахва.

Общинската комисия, която се грижи за училищните работи, се вика училищно настоятелство. Въ нея предсъдателствува всъкога кметът или помощникът му. Въ градските общини настоятелството състои отъ 4 члена, отъ които 2 принадлежатъ на общинския съветъ и 2 съ избрани отъ гласните нарочно за настоятели при избора на общинския съветъ, всички за 4 години (общ. законъ § 47). Въ селските общини настоятелството избира общинския съветъ помежду си, съ кмета и двама членове, избирани също за 4 години, отъ които единия впрочемъ може да бъде избранъ и вънъ отъ съвета, защото на много места има заслужни лица, които нѣкога отъ дълго време също се грижили за училището и сега като старци не засъдаватъ въ общинския съветъ. Главниятъ учитель всъкога е членъ на училищното настоятелство съгласъ съвѣщателенъ. Градското настоятелство се утвърждава отъ Министерството на Народното Просвещение, селското отъ окръжния училищенъ инспекторъ. Правителството може да растури настоятелството, щомъ неговата дѣятелност принася вреда на училищата. Должностите на настоятелството оставатъ въ сѫщностъ, както също били до сега.

Гдѣто по-вече общини, или гдѣто околията или окръжните поддържатъ училището, тамъ тѣ влизатъ въ длъжностите на една община и съставятъ настоятелство отъ себе си.

Задължителността на основното обучение е подробно опредѣлена, даже съ нуждните глоби (§ 68). За ученето плаща общината; особна училищна плата за всѣкок единъ ученикъ не се взима. Само ако въ нѣкое общинско училище дѣцата отъ други общини надминуватъ число 80, което изисква поддържанието на още единъ учитель (§ 105), общинскиятъ съветъ може да наложи върху тия вънешни ученици една училищна плата, одобрена отъ окръжния училищенъ съветъ. Също става съ разрешение на Министерството и въ главното училище, ако настоятелството го пожелае, особено ако има по-вече отъ 50 вънешни ученици, защото това число изисква една учителска сила по-вече (§ 117). Законопроектътъ съдържа и основните предписания за училищната година, дисциплината и реда на ученето въ основното училище, а за главните училища примѣнява правилата, които също съгласъ съ държавните учебни заведения.

Обширни също постановленията за учителите. Въ § 78 опредѣлятъ се условия (conditio sine qua non) за народенъ учитель: способности, припознати отъ Министерството, довършени 17 години, нравственность и безукорно мицло, и тѣлесно и душевно здравье. Учителятъ ще се назначава отъ инспектора съ приказъ. Най-повече е желателно, щото учителятъ да се намѣства, не като до сега на една година, а постоянно, като постояненъ общински служителъ. За да се въведе полека това коренно промѣнение, проектътъ казва, че ако времето не е опредѣлено въ приказа, назначението се счита за постоянно, а на учители, които също служили по-вече отъ 5 години непрекъснато въ една и съща община, се предвижда едно увеличение на платата (§ 89). Учителите въ главните училища ще се назначаватъ съ приказъ отъ Министра, изъ една тройца представена отъ кмета. Ново въведение е, че единъ отъ учителите се назначава за главенъ учитель (директоръ) за да има едно лице отговорно за вътрѣшния редъ на училището. Наредни също въпроситъ за редовното плащане, отпуска и уволнението на учителя. Въ § 95 също опредѣлени дисциплинарните наказания на учителя. Учителятъ може да се уволни само отъ инспектора, който има властъ да изважда самъ неблагонадеждните учители.

Персоналътъ на основните училища изисква едно пречистване и постепенно замѣстване на нинѣшния недостатъчно подготовенъ съставъ съ учители по-възпитани и по-образовани. Има окръжия, гдѣто 80% отъ учителите също съвршили само основното училище, и то нѣкога не пълно. Заради това се учреждаватъ при педагогическите и нѣкои други правителствени учебни заведения особни комисии, които ще испитватъ кандидатите и ще даватъ на способните едно държавно учителско свидѣтелство (§ 103). А следъ пять години никой не може да учителствува, който нѣма такава една диплома. Всичките досегашни учители трѣбва да минатъ презъ този испитъ, ако не искатъ да останатъ послѣ само за учителски помощници съ най-долна заплата. Максимум на дѣцата, които може да учи единъ учитель, е турено съ 80, споредъ прѣмѣра на нѣкои западни държави. Платите на учителите, споредъ подготовката имъ, съ разредени за най-близките 5 години на три разреда. Дополнителното плащане на учители и въ храна се позволява и за въ бѫдѫщие, както съществува на пр. и въ Венгрия и другадѣ.

При мусулманските училища, учреждането на които е единъ предметъ крайно щекотливъ и за които въ проекта е опредѣленъ единъ особенъ отдѣлъ (§ 121—133), главно внимание е обрнато къмъ постепенното въвеждане преподаванието на български язикъ (четене, писане и говорение), като задължителенъ предметъ; за това се е опредѣлило срокъ въ градските турски училища на 3 години, въ селските на 7 години. Освѣнъ това проектъ предписва, щото покрай до сега исклучително преобладаващите предмети (въроучение и турските слова) да се учат и съмѣтане, както и началата на географията, съ което мусулманските училища, които до сега се намиратъ въ едно много долното състояние, ще могатъ да направятъ какъвъ-годъ напредъкъ. Надзорътъ върху въроучението остава на окръжния мютия, а контролътъ върху испълнението на училищните закони въобще се прави отъ окръжния училищенъ инспекторъ. За поддържанието на мусулманските училища е опредѣлено, че, когато не стигатъ доходитъ му отъ духовните имоти, разноситъ се плащане отъ цѣлото мусулманско население. Должностите на настоятелството върши въ чисто мусулмански общини общинскиятъ съветъ, въ смѣсените общини три лица, особено избрани за тая цѣль; отъ тѣхъ се назначава и учителятъ, който трѣбва да е мѣстенъ подданикъ, ако нѣма особено разрешение отъ Министерството за допускането на нѣкой чуждъ мусулманинъ.

Особено внимание заслужватъ общини съ смѣсено население, християнско и мусулманско, за да се избѣгне всѣкое стълкновение между въроучителятъ на дѣтѣ и исповѣданія. Споредъ проекта поддържанието на дѣтѣ училища е съвсѣмъ независимо едно отъ друго. Въ община съ мусулманско меншество, ако то надминува $\frac{1}{4}$ на населението въ общинския бюджетъ трѣбва задължително да се отпуска една сума за мусулманските училища; върху спроведливостта на размѣра ѝ ще може да сѫди окръжниятъ управител при утвърждене на бюджета. Въ общини съ мусулманско большинство общината си нареджа своите мусулмански училища, а християнските жители иматъ самостоятеленъ училищенъ участъкъ съ свое християнско настоятелство; ако тѣ надминуватъ една четвърть отъ числото на жителите, тогава общината е длъжна отъ общите доходи да спомага тѣхното училище.

Впрочемъ проектътъ е предвидѣлъ и случая, гдѣто въ една смѣсена община се поддържа едно общо обществено училище, посъщавано отъ християн и мусулмане; само че въроучение ще се преподава на християнските дѣца отъ християнскиятъ учитель, на мусулманските отъ ходжата.

Подробни също постановленията за частните училища. Опредѣля се, че ни едно дѣте не бива да се принуждава къмъ ученето нѣкоя друга въра освѣнъ своята (§ 135), и че българския язикъ е задължителенъ предметъ на обучението въ всичките училища въ Княжеството (§ 137). Турятъ се наказания за съпротивление противъ държавния надзоръ. Въ самите подробноти най-голѣмо внимание е обрнато къмъ училища, отваряни отъ частни лица

или дружества, като се определятъ точно условията, подъ които се дава или отнема концесията за тѣхъ (§ 151 слд.).

Въ всѣкое окръжие се учреждава по единъ окръженъ училищенъ съвѣтъ, който състои отъ окръжния управителъ, като предсѣдателъ отъ окръжния училищенъ инспекторъ, като подпредсѣдателъ, отъ мѣстни български владика или назначеното отъ него духовно лице, отъ по единъ членъ на окръжния съвѣтъ отъ всѣкоя околия, отъ двама учители отъ всѣкоя околия, назначени отъ Министра на Народното Просвѣщение. Гдѣто има нѣкое вѣроисповѣдане (на пр. мусулманско) по-вече отъ 12 училища въ окръжието, Министътъ назначава измѣжду учителите му единъ представителъ въ окръжния училищенъ съвѣтъ. Окръжниятъ училищенъ съвѣтъ засѣдава редовно четири пѫти презъ годината и извѣнредно, когато е нуждно. Той се грижи за подробното прилагане на училищни закони, программи, правилници и пр., рѣшава разии мѣстни училищни въпроси и исказва разни мнѣния върху учебното дѣло въ окръжието. Въвождане на окръжните училища съвѣти ще става постепенно, като се захване напр. отъ Шуменско и Търновско.

Статиите за окръжните инспектори съдѣржатъ въ основата си онова, което е било исказано въ досегашните инструкции.

ПРОЕКТЪ

ЗАКОНЪ

за

НАРОДНИТЕ УЧИЛИЩА ВЪ БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСТВО.

I. Общи положения.

§ 1. Училищата въ Българското Княжество сѫ общественни или частни.

Всичките училища, които се поддържатъ и сѫло или отчасти отъ общини, околии, окръжия или отъ държавата, сѫ общественни.

Всѣкое друго училище се счита за частно.

ЗАБѢЛѢЖКА: Мусулманските училища се рѣководятъ по особни правила (§ 121-133).

§ 2. Общественото училище е пристижно за дѣцата на всѣкай български подданикъ безъ разлика на вѣроисповѣдането.

§ 3. Дѣцата на всѣкай български подданикъ сѫ длѣжни да ходятъ на училище най-малко четири години.

§ 4. За всеобщото распространение на задължителното обучение служи народното училище.

II. Цѣльта и предметите на обучението.

§ 5. Цѣльта на народното училище е да распространява книжностъ, нравственостъ и най-нужните познания между населението и да развие разума и тѣлото у дѣцата за подготвенето имъ за въ живота.

§ 6. Народното училище е раздѣлено на два курса, на основенъ и на главенъ.

Основниятъ курсъ състои отъ четири отдѣления, всѣко по една година, а главниятъ отъ три годинни курса.

§ 7. Основното училище обнема въ програмата си най-нужните познания, които могатъ да се представятъ на дѣцата за развитието на ума имъ, а главното училище допълнява преподаването на сѫщите предмети въ по-широкъ размѣръ, за постигане единъ завършенъ кръгъ на образоването.

§ 8. Предметите, които се преподаватъ въ основното училище, сѫ: вѣроучение, четене, писане, смѣтане писмено и устно, назване на домашните мѣрки, теглилки и пари, матерни езикъ, отечествовѣдане, началата на естествовѣдане, чѣртане, пѣнне и гимнастика.

Въ главното училище се преподаватъ: законъ божий, матерни езикъ, аритметика съ счетоводство, история и география, особено съ запознаване отечеството, естественна история и физика съ особно внимание върху земедѣлието и индустрията, геометрия съ чѣртане, краснописание, пѣнне, гимнастика.

Въ дѣвическиятъ основни и главни училища се преподава и рѣкодѣлие.

§ 9. Обемътъ на учебните предмети и тѣхното разпределение по годишните курсове се опредѣля отъ программи издадени отъ министерството на нар. просвѣщението.

§ 10. Въ народните училища може да се употребява само програма, издадена отъ министерството на нар. просвѣщението, както и учебници, одобрени отъ сѫщото министерство.

II. Отваряне на училищата.

A) Основното училище.

§ 11. Всѣкоя административна община е длѣжна да поддържа едно основно училище.

§ 12. Помѣщението на училището трѣба да се намира на място централно, лесно пристижно за дѣцата на всичките жители отъ цѣлата община.

§ 13. Ако общината, било градска, било селска, завзема едно голѣмо пространство, което не позволява на всичките дѣца да посещаватъ училището безъ затруднение, или ако числото на дѣцата е по-голѣмо, отколкото може да се прибере въ едно само училищно здание, тя се раздѣля на нѣколко училищни участъци, всѣкай съ по едно основно училище, или иѣнко или поне съ нѣкои паралелни отдѣлнія.

§ 14. И нѣколко общини могатъ да се съединятъ въ единъ училищенъ участъкъ.

§ 15. Распределение на училищните участъци ще стане въ първото засѣдане на окръжните училищни съвѣти, което ще се събере следъ обнародването на настоящия законъ, като ще се вземе за основание распределението на сѫществуващите училища въ градските и селските общини.

§ 16. За въ бѫдѫщъ учреждението на новъ единъ училищенъ участъкъ всѣкога ще зависи отъ предварителното одобрение на окръжния училищенъ съвѣтъ.

За причина къмъ основание новъ участъкъ трѣба да служи въ градските общини числото на дѣцата и отдалечението споредъ мястните обстоятелства, въ селските общини разстоянието на два километра отъ най-близкото училище, сѫществуващо на най-малко четиридесетъ мястни ученици и състоянието на пѫтищата, особено презъ зимните мѣсеси.

§ 17. Разносътъ за всичките училища въ предѣлите на една община се плаща отъ цѣлата община.

Но ако едно село, което заедно съ други села съставя една община, е отдалечно отъ срѣдоточието на тази община по-вече отъ пять километра и показва нужните среѣства, допушта се основание на единъ самостоителенъ учебенъ участъкъ, съ разрешение на окръжния училищенъ съвѣтъ.

ЗАБѢЛѢЖКА: Самостоителенъ училищенъ участъкъ съставя всѣкога християнските части на общини, гдѣто болшинството е мусулманско.

§ 18. Гдѣто селските къщи сѫ тѣй распределени по планинските колиби и числото на дѣцата на едно място тѣй малко, що не може да се поддържа едно редовно училище, тамъ окръжните училищни съвѣти може да се распореди, що 1) или единъ близъкъ учителъ да посещава тия мяста единъ-два пѫти презъ недѣлите, 2) или единъ нарочно избранъ учителъ да дохожда въ тѣхъ на единъ-два мѣсеса и тѣй да обикаля полека ония планински колиби, като преподава на дѣцата първоначалните познания.

Разносътъ за това обучение се плаща отъ учащите въ него общини, въ случай на нужда съ помошь отъ окръжието.

B) Главното училище.

§ 19. Главните училища се отварятъ отъ общини, отдалечени или съединени по нѣколко, отъ околии или отъ окръжия.

ЗАБѢЛѢЖКА: Държавата поддържа главни училища само въ мяста, гдѣто държавните интереси го изискватъ, временно порадъ недостатъчните среѣства на самите жители.

§ 20. До пять години слѣдъ обнародване на настоящия законъ всѣка околия трѣба да има по едно главно училище.

§ 21. Гдѣто средствата го позволяватъ, може да се прибави къмъ главното училище или едно специално, индустритално, земедѣлческо или търговско учебно заведение, или пакъ горнитъ класове на среѣдно учебно заведение.

§ 22. За отваряне на всѣки единъ класъ на главното училище, както на всѣки единъ прибавенъ къмъ него по-горенъ класъ, споредъ предидждата статия, изисква се утвърждение отъ министерството.

ЗАБѢЛѢЖКА: Едно главно училище се позволява само когато има най-малко 15 дѣца въ всѣки класъ.

§ 23. Въ селските общини, гдѣто нѣма възможностъ за отваряне едно главно училище, то може да се дотъкни съ едно допълнително училище, въ което, споредъ особени правила, се повтарятъ познанията, приобрѣтени въ основните отдѣлнія и се допълняватъ споредъ програмата на главното училище.

IV. Поддържане на училищата.

a) Должностите на общината.

§ 24. Всѣка община е длѣжна да предвижда и опредѣля въ ежегодишия си бюджетъ нужните разноски за поддържане на своите училища.

§ 25. Ако общината не е помѣстила въ своя бюджетъ никакви разноски за училищата си или ги е записала въ недостатъченъ размѣръ, окръжниятъ управител по предложение на окръжниятъ инспекторъ вписва самъ нуждната сумма, съгласно съ § 62 и 70 на закона за общните и за градското управление отъ 23 Септември 1882 год.

§ 26. Задължителните расходи, които общината е длъжна да прави за училищата си, сѫ слѣдующите:

1) Градение на нови училищни здания, щомъ се окаже нужда отъ тѣхъ;

2) Поправление и съдържание на съществуващите училищни згради;

3) Оточление, освѣтление и чистене на училищното здание;

4) Набавяне и съдържание на предписаните училищни покъщници; табли, чинове и пр.

5) Купуване и поддържане на предписаните училищни пособия; глобусъ, карти и изображения, както и на училищната библиотека;

6) Снабдяване сиромашните дѣца съ учебници;

7) Съдържанието на учителите;

8) Платни разноски за учителите, повикани на лѣтните педагогически упражнения (§ 114).

§ 27. Държавна помощъ се дава на училищата само въ случаи, предвидени отъ особния за това законъ.

§ 28. Зданието за училището трѣба да отговаря на слѣдующите условия:

1) Трѣба да се намира на място здраво, сухо и тихо;

2) Всѣка стая трѣба да е постлана съ дъски, да има най-малко 4 метра височина, достатъчно място за 60 дѣца, по 0.80 — 1.20 метъръ за всѣко едно дѣте, и особенъ входъ;

3) Зданието трѣба да е свѣтло и да има добра вентилация;

§ 29. Всичките досегашни вехти здания трѣба да се поправят споредъ изискванията на предидящата статия.

§ 30. Всѣко училищно здание трѣба да има дворъ, една малка градина и вода за пиеене.

§ 31. Ни едно училищно здание небива да се гради безъ предварително одобрение отъ надлежните власти, споредъ особните за това правила.

§ 32. Когато се гради училището, всичките членове на общината, ако тя го е рѣшила, сѫ задължени да помогнатъ и съ работа.

§ 33. Суммата, помѣстена въ общинския бюджетъ за училищните расходи, се покрива отъ слѣдующите източници:

1) Отъ приходите на недвижимите имоти или на капитали, опредѣлени за въ полза на училището отъ самата община или завѣщани отъ частни лица

2) Отъ черковни приходи, предоставени за училищата съгласно съ Екзархийски уставъ, приспособенъ въ Княжеството, съ законъ отъ 4 Февр. 1883 год., допълнение XII, 9, XIII, 11;

3) Отъ доброволни помощи;

4) Отъ глоби, събрани съгласно съ настоящий законъ;

5) Отъ тая част на общинския расходъ, която се опредѣля въ годишния бюджетъ на общината за училищни разноски.

§ 34. Расхвърляние на особенъ училищни сборъ, както е било въ обичай до сега, се замѣнява съ взимание нужната прибавка или върхнина къмъ държавните или общинските даждии.

Въ селските общини се допушта, съ предварителното позволение на окръжния управител, и допълнение на нужната сума съ събиране храна въ натура.

§ 35. Всичките приходи и расходи на общинските училища се прибиратъ и исплащатъ отъ общинския бирникъ.

§ 36. Всѣка община е длъжна, да си основе въ недвижими имоти или въ капитали единъ училищни фондъ и да го умножава ежегодно. За съставението на фонда служатъ:

1) Недвижими имоти и капитали, опредѣлени за тази целъ отъ самата община;

2) Остатъци отъ бюджетните расходи за училището;

3) Дарования и завѣщания на частни лица.

§ 37. При училища, които се отварятъ отъ по-вече общини или отъ една околия или отъ едно окръжие, въ длъжностите на общинати заради поддържане на училището стояватъ оние общини, околните или окръжето.

Сумите за поддържане училището въ този случай трѣба да сѫ помѣстени въ бюджетните на учащищите общини или въ окръжния бюджетъ (законъ за окр. съвѣти отъ 23 Септ. 1882, § 41 т. n)

в) Настоятелствата.

§ 38. Всички общински училища стоятъ подъ управлението на общината.

Общината върши грижата си за училищата презъ една комисия, наречена училищно настоятелство.

§ 39. Настоятелствата се избиратъ на етири години.

За членовете трѣба да се избиратъ по възможности лица, които разбираятъ отъ училищните работи.

§ 40. Въ градските общини училищното настоятелство състои отъ петъ члена, спрѣчъ отъ кмета като предсѣдателъ, отъ двама членове на общинския съвѣтъ, избрани отъ този съвѣтъ по винагласие, и отъ двама членове, избрани отъ гласните при избора на общинския съвѣтъ, всички потвърдени отъ министра на нар. просвѣщението.

Въ случаи, че нѣкой отъ членовете на това настоятелство упраздни мястото си, той се замѣстя по същия начинъ, както става и изборът (общинскиятъ зак. § 47).

§ 41. Въ селските общини самия общински съвѣтъ избира училищното настоятелство, което състои отъ кмета като предсѣдателъ, и отъ двама членове, отъ които единия може да е взетъ и вънъ отъ състава на общинския съвѣтъ, всички подтвърдени отъ окр. училищни съвѣти.

ЗАБѢЛѢЖКА 1. Гдѣто въ общината има нѣколко училищни участъци (§ 13), тамъ настоятелите трѣба да сѫ избрани съразмѣрно между членовете на участъците и въ случаи на нужда може по рѣшението на окр. училищни съвѣти да се увеличи числото на настоятелите.

ЗАБѢЛѢЖКА 2. Въ смѣсени общини съ мусулманско большинство настоятелството на особния християнски самостоятеленъ участъкъ състои само отъ християне.

§ 42. За училища, поддържани отъ околии или части отъ околии, настоятелството състои отъ три члена, избрани отъ общинския съвѣти на учащищите въ поддържането общини испомежду членовете на същите общини.

Въ окръжните училища длъжността на настоятелството се възлага на окръжната комисия.

§ 43. Длъжността членъ на училищното настоятелство е почетна и безплатна.

Който по неоправдани причини се отказва да приеме службата на настоятелъ, за която е билъ избранъ, той по пресъдъ на мировий съдия подлежи на глоба отъ 10 до 50 лева, която влиза въ приходите на училището.

За оправдателни причини считатъ се сѫщите, по които може едно избрано лице да се откаже споредъ избирателниятъ законъ отъ 23 Септември 1882 год.

§ 44. Училищното настоятелство може да се растури, щомъ се види, че неговата дѣятелност принася вреда на училището, въ градските общини съ приказъ отъ министра на просвѣщението, въ селските съ распореждане отъ окръжния училищни инспекторъ.

§ 45. Въ случаи на растурение трѣба най-малко въ два мясеца да се пристъпи къмъ новъ изборъ, и до тогава работите на настоятелството се възлагатъ на кмета и на настоятели, назначени измежду членовете на общината по предложение на инспектора, въ градските общини отъ окръжното управление, въ селските отъ окръжийския началникъ.

§ 46. Настоятелството се събира на редовно засѣдание всѣка не-дѣлна единъ пътъ, а на извѣнредно всѣкога, когато въ случаи на нужда го свиква предсѣдателътъ.

Засѣданията ставатъ обикновено въ училищното здание.

§ 47. Кмета въ случаи на отсѫтствие се замѣстя въ училищното настоятелство отъ помощника си.

§ 48. Учителътъ или главния учителъ на училището е членъ на училищното настоятелство съ гласъ съвѣщателенъ.

§ 49. Длъжностите на училищното настоятелство сѫ слѣдующите:

1) То нагледва училищните здания и покъщнините му, грижи се за неговата чистота и здравие, както и за редовното отопление;

2) Управлява училищния фондъ, приема подаръци и завѣщания, направени за училището и изнамѣрва нови источници за училищните приходи;

3) Грижи се за покупка на учебните пособия;

4) Изнамѣрва средства за поддържане бѣдните ученици;

5) Съставява преди началото на учебната година списъкъ на дѣцата, които сѫ на възрастъ за обучение (§ 60);

6) Надзира, да ли всичките дѣца, записани въ списъка, ходятъ редовно на училището;

7) Съвѣтва и увѣщава нехайните родители, да пращатъ дѣцата си постоянно въ училището, и въ случаи на непослушание употребява предписаните отъ закона средства (въ 68);

8) Присѫтствува на испитите и приглежда, щото дѣцата да не се отклоняватъ отъ испитъ;

9) Изнамѣрва кандидати за празни учителски мяста, които кметътъ представя на инспектора за утвърждение (§ 100);

10) Грижи се за редовното исплащане на учителите отъ страна на общината;

11) Примириява учителитѣ въ несъгласия помежду имъ гли въ неспоразумѣния, възникнали помежду тѣхъ и родителитѣ заради учението и поведението на дѣцата;

12) Нагледва върху поведението на учителитѣ, особено върху редовното испълняване длѣноститѣ отъ тѣхъ, и дали тѣ въ частния си животъ се водятъ отъ пристойностъ и нравственостъ;

13) Грижи се за испълнението на училищните закони и на заповѣдите, дадени отъ инспектора.

§ 50. Всѣка недѣля поне единъ отъ членовете на настоятелството, по редъ, трѣба да посѣти училището, за да види особно състояние на кѫщата, на покажаниетѣ и на учебните пособия.

§ 51. На края на учебната година настоятелството дава на общинския съветъ единъ отчетъ върху състоянието на училищата.

V. Учението.

A) Основните училища.

§ 52. Всичките родители и настойници, както и тие, които иматъ въ кѫщи дѣца като слуги или занаятчи работници, сѫ длѣжни да плащатъ всѣко дѣте, момче или момиче, което навършило седмата година на възрастта си, на общественото основно училище въ течение най-малко на четири години.

§ 53. Позволено е на родители или на настойници, да въспитаватъ дѣцата у дома си подъ рѣководството на учители или учителки, които иматъ доказана способностъ или нравственостъ. Но тѣзи дѣца сѫ задължени да правятъ всѣка година испитъ предъ учителитѣ на общественото училище.

§ 54. Не се прибиратъ въ училището дѣца, които не сѫ довършили шестъ години.

ЗАБѢЛѢЖКА: За по-малки дѣца могатъ да се отворятъ забавачници, споредъ особни за тѣхъ условия.

§ 55. Забранено е да се приематъ въ училището дѣца, които страдатъ отъ прилѣпчиви болести или които сѫ повредени въ ума си. На всѣки ученикъ трѣба да е присадена синапицата.

§ 56. Отъ задължението да ходятъ на общественото училище сѫ освободени:

1) Дѣца слѣпни, глухи, нѣми и душевно или тѣлесно слаби и заради това негодни за учение;

2) Дѣца, които се учатъ въ частни училища или у дома си.

3) Дѣцата въ села, дѣто нѣма наоколо училища на разстояние повече отъ петъ километра.

§ 57. Ако въ нѣкое общинско основно училище числото на дѣцата, испрашани отъ други общини, надминира числото 80, общината има право да наложи върху вѣнкашните дѣца една училищна плата, одобрена отъ окръжния училищенъ съветъ.

§ 58. Пращането дѣцата въ училището на една друга община или учението имъ въ кѫщи неосвобождава родителитѣ имъ отъ участието въ материјалното поддържание на домашното общинско училище въ общината, гдѣто тѣ живѣятъ сами.

§ 59. Въ пограничните общини съвсѣмъ се запрещава проваждане на дѣцата въ училищата презъ границата.

§ 60. Всѣко училищно настоятелство съставя всѣка година списъкъ на всичките дѣца въ общината на възрастъ отъ седмъ до дванайсетъ години, съ забѣлѣжване на ония, които не сѫ длѣжни (§ 59) да посѣщаватъ общественото училище, и като предава най-малко 14 дѣнье преди началото на учебната година единъ преинсъкъ на главния учителъ, свиква въ уречения дѣнь всичките дѣца за наченване предподаванието.

Оплаквания по съставянието на тѣзи списъци се разглеждватъ отъ мировия съдия.

§ 61. Учениците се приематъ само въ началото на учебната година,

Искключение се позволява само въ случай на болестъ или ако родителитѣ сѫ се преселили отъ другадѣ.

§ 62. Гдѣто нѣма средства за поддържание отдѣлно дѣвическо училище, основното училище може да бѫде общо за момчета и за момичета.

§ 63. Учебната година въ основното училище трае въ градищата десетъ мѣсеки, на селата най-малко седмъ. Началото и краятъ ѝ опредѣлятъ на опредѣление отъ окръжния училищенъ съветъ.

§ 64. Освѣнъ училищния распустъ училището е затворено само въ ония общи празници, които сѫ предписани за държавните учреждения, и въ нѣкои мѣстни празници, дозволени отъ окръжния училищенъ съветъ.

§ 65. Ако нѣкое дѣте би оставило училището, родителитѣ или настойници сѫ длѣжни да обадятъ на настоятелството, гдѣ другадѣ искатъ да го даджатъ на учение.

§ 66. Единственитѣ извинения за отсѫтствие отъ училището сѫ:

1) Болестта на ученика;

2) Болестта на родителитѣ и на настойници;

3) Смъртта и погребението на нѣкого въ кѫщи;

4) Лошо време;

5) Зимъ г лѣми снѣгове или виелици;

6) Нѣмание нужни дрѣхи или обуща отъ голѣма сиромашия;

7) Позволение дадено по § 67.

§ 67. Позволение за отсѫтствие до три дни по уважителни причини може да даде на ученика самия учителъ, до двѣ недѣли настоятелството съ знание на учителя.

§ 68. На края на всѣки мѣсецъ учителъ или главниятъ учителъ съобщава на училищното настоятелство списъкъ на ученици, които не сѫ посѣщавали училището безъ оправдателни причини. Настоятелството обажда за това на родителитѣ или настойници и ги подсѣща. Ако слѣдъ това подсѣщане дѣтето би неходило на училището и слѣдующия мѣсецъ, тогава по предложението на училищното настоятелство кметътъ подсѣща родителитѣ или настойници още единъ путь, като заглавия името предъ вратата на общинското управление. А за третия и всѣки слѣдующи путь кмета налага на тѣхъ глоба отъ 1 левъ.

§ 69. Кметове, училищни настоятели или учители, които не ще съобразятъ съ предписанието на предидящия § 71, подпадатъ подъ наказание, което произнася мировий съдия по оплакване отъ окръжния училищенъ инспекторъ.

§ 70. Дисциплината въ училището се води по особни правила, издадени отъ министерството на нар. просвѣщение.

§ 71. Ученикъ, който иска да мине отъ едно основно училище въ друго, трѣба да се снабди съ надлѣжно училищно свидѣтелство.

§ 72. Всѣка учебна година се довършива въ основното училище съ единъ явенъ испитъ.

На дѣца, които сѫ свършили цѣлния курсъ на основното училище, се дава слѣдъ единъ окончателенъ испитъ отпустително свидѣтелство споредъ особни за това предписания.

§ 73. За распространение или допълнение на основното учение отварятъ се и празнични или вечерни училища за по-възрастни хора, споредъ предписанията на особенъ за това правилникъ.

B) Главните училища.

§ 74. Въ главното училище се приематъ дѣца, които иматъ свидѣтелство, че сѫ свършили съ успѣхъ основното училище.

§ 75. Главните училища за момчета и за момичета трѣба да сѫ съвсѣмъ отдѣлни.

§ 76. Училищната година, вѫтрѣшната наредба и дисциплината въ главните общински училища и въ прибавените къмъ тѣхъ специални или други по-горни класове се урежда споредъ правилата, които сѫ въ сила за държавните училища.

§ 77. Учението въ общинските главни училища е безплатно за дѣца отъ сѫщата община, въ околийските за тия отъ сѫщата околия и въ окръжиято за ученици отъ цѣлото окръжие.

Въ главното училище може, ако настоятелството го пожелае, да се взима едно умѣренъ училищна плата, одобрена отъ министерството на нар. просвѣщение.

VI. Учителитѣ.

A) Общи постановения.

§ 78. За да бѫде нѣкой учителъ въ народното училище, трѣба да испълнява слѣдующите условия:

1) Способността му да е припозната отъ министерството на нар. просвѣщение;

2) Да е довѣршилъ най-малко 17 години;

3) Да е човѣкъ нравственъ, съ чисто и безукорно минюло;

4) Да е тѣлесно и душевно здравъ.

§ 79. Небългарски подданици се допускатъ къмъ учителствуване въ народните училища само съ особно разрешение отъ министерството на нар. просвѣщение.

§ 80. Числото на учителитѣ се опредѣля отъ общинския съветъ, съ одобрение отъ окръжния училищенъ инспекторъ.

§ 81. Въ училището съ по-вече учители единъ отъ тѣхъ се назначава главенъ учителъ, въ основните училища отъ инспектора, въ главните отъ министра по предложение на кмета.

Гдѣто общината освѣнъ основното училище поддържа и главно училище, мѫжко или женско, единъ отъ учителитѣ може да бѫде главенъ учителъ за всичките училища, поддържани отъ сѫщата община.

§ 82. Главниятъ учителъ се занимава съ управлението и съ надзора на училището. Той се грижи за испълнението на програмата, за вѫтрѣшния редъ въ училището и бди върху дисциплината, прилежанието и успѣхъта на учениците.

Той е и членъ на училищното настоятелство съ гласъ съвѣщателенъ.

§ 83. Главният учител въ основните училища приема къмъ условената плата една прибавка най-малко отъ 100 лева, въ главните училища най-малко отъ 200 лева.

§ 84. На учителя е забранено да върши нѣкоя общинска или държавна административна служба или да се занимава съ търговия или занаятъ, но позволено му е да бѫде пѣвецъ въ черквата.

Учителъ може да бѫде сѫщеврѣменно и писаръ само въ нѣкои не-състоятелни общини, съ особено разрѣшение на окрѣжния училищнъ съвѣтъ, и то само вънъ отъ врѣмето, опредѣлено за учение.

§ 85. Учителът не е длѣженъ да преподава по-вече отъ 26 урока презъ недѣлѧта.

§ 86. Платата на учителя се опредѣля отъ общинския съвѣтъ и се исплаща или мѣсечно или най-малко въ четири срокове презъ годината.

§ 87. Като годишна плата се разбира платата за цѣлата година и съ лѣтния распустъ.

§ 88. Която община слѣдъ два пъти направени напомнювания не е платила на учителя си по-вече отъ половинъ година, плаща двойно.

§ 89. Учителът, който въ течението на пять години непрекъж-ножто е служилъ на една община, придобива право за едно увеличение на платата си съ $\frac{1}{10}$ отъ онаа плата, съ която е билъ условенъ при постѣживанието на службата въ тая община. А въ слѣдующето врѣме това увеличение се умножава всѣки пять години непрекъжножто служение пакъ съ $\frac{1}{10}$, до гдѣто е прослужилъ 20 години при сѫщата община.

§ 90. Освѣнъ презъ училищния распустъ учителът може да вземе отъ настоятелството отпусъкъ по уважителни причини до четире дена и то не по-много отъ пять пъти презъ годината; а за по-вече отъ четире дена трѣба да има съзволението на окрѣжния инспекторъ.

§ 91. Който учителъ би напусналъ училището безъ отпусъкъ, той губи правото на заплатата за изгубеното врѣме.

Ако това отсѫтствие се е продължавало по-вече отъ единъ мѣсецъ, той се счита за уволненъ отъ дена на напускането му, и на мѣстото му се назначава друго лице.

§ 92. Ако нѣкой учителъ по причина на доказана болестъ не е могълъ да испълнява длѣността си по-вече отъ два мѣсеки, той се замѣстя врѣменно съ другого, и нему се дава отъ общината едно съ-размѣрно съ плата му обезщетение, докѣто оздравѣе.

§ 93. Учителът може да излѣзе отъ служба само слѣдъ свѣрши-ванито на годишните испити.

Исключение се допуска единствено въ случай на болестъ и когато учителът се повика да испълни нѣкоя отъ своите граждански правдини и задължения къмъ държавата.

§ 94. Който учителъ би напусналъ училището преди края на учебната година безъ уважителни причини, той се задължава да внесе на общината двойно платата, която му се припада до свѣршиванието на учебната година.

§ 95. На учителя, който не си върши длѣноститѣ, налагатъ се слѣдующите дисциплинарни наказания:

1) Подсъщане отъ кмета като предсѣдателъ на училищното на-стоятелство;

2) Укоръ отъ окрѣжния училищнъ инспекторъ;

3) Глоба отъ 10 до 50 лева;

4) Повъръщане въ по-доленъ разредъ, на учителът отъ основното училище;

5) Изваждане отъ служба въ сѫщата община;

6) Исклучение отъ учителствуване въ цѣлото окрѣжие;

7) Исклучение отъ учителска служба въ предѣлите на Княжеството.

Наказания 3, 4, 5 опредѣяватъ се слѣдъ предварително дисци-плинарно слѣдствие записано въ особенъ актъ отъ инспектора, като се остави на учителя право да апелира до министра на просвѣщението; наказание 6, се опредѣля отъ инспектора съ одобрение отъ министерството, а 7 се произнася отъ министра на просвѣщението особено въ случай, ако учителът се лишилъ отъ условието за учителска правоспособностъ, искано въ § 81 т. 3.

§ 96. Учителът може да се уволни само отъ инспектора, съ приказъ, въ който е обозначенъ поводът за уволнението.

§ 97. Инспекторътъ може да извади единъ учителъ отъ служба:

1) По доказана небрежностъ или неспособностъ въ испълнението на длѣноститѣ;

2) Ако е раздразнилъ населението противъ себе си съ нѣкой безразсѫдни постѣпѣни или е станжалъ причина на несъгласия и раз-мирия въ общината;

3) Заради явна безиравственостъ или нѣкое престъпление, пре-слѣдвано отъ сѫдебнитѣ власти.

§ 98. Когато учителът напуска службата у една община, учи-лищното настоятелство му дава едно свидѣтелство, снабдено съ общин-

ския печатъ и подписано отъ кмета, въ което се казва, колко врѣме е служилъ и съ какви условия. Свидѣтелството трѣба да е потвѣрдено съ печатъ и подпись на инспектора, който сѫщеврѣменно прибавя въ него отъ своя страна оцѣнѣніе на учебната дѣятелностъ на учителя.

§ 99. На учители, които сѫ учителствували 30 години или на учителки вдовици ще се опредѣли една пенсия, споредъ особения за това законъ.

B) Основните училища.

§ 100. Въ основното училище учителът се назначава и уволнява съ приказъ отъ окр. училищ. инспекторъ. Назначенето му става измеждъ лица, представени отъ кмета, въ съгласие съ настоятелството, за кандидати на упразденното мѣсто.

§ 101. Въ приказа се казва, съ какви условия се назначава учителът и на колко врѣме. Ако врѣмето не е опредѣлено, назначенето се счита за постоянно.

§ 102. Въ основното училище въ течението на пять години слѣдъ обнародванието на настоящия законъ може да стане учителъ всѣкой:

1) Който е свѣршилъ единъ редовенъ педагогически курсъ;

2) Който е изучилъ поне едно трикласно училище;

3) Който се е упражнявалъ въ приврѣменните педагогически курсове и е приель отъ тѣхъ едно свидѣтелство съ добъръ успѣхъ;

4) Който може да покаже своиотѣ познания и способности, придобити не въ по-горни училища, а съ дълъгъ опитъ и успѣшно учителствуване.

§ 103. Пять години слѣдъ обнародванието настоящий законъ допушта съ къмъ учителствуване въ основните училища само ония, които ще притежаватъ едно държавно учителско свидѣтелство, придобито съ испитъ при държавните педагогически училища или при нѣкои държавни срѣдни учебни заведения, предъ нарочно установени за това испитни комисии.

Всички досегашни учители трѣба до ония срокъ да се снабдятъ съ такова едно свидѣтелство, или ако иматъ по-високо образование или дълговременна учителска дѣятелностъ, съ едно равносилно свидѣтелство издадено отъ министра на народното просвѣщение слѣдъ разглеждане дѣлото въ учебниятѣ съвѣтъ.

§ 104. Учителитѣ, които не сѫ снабдили до тоя срокъ съ изис-каното свидѣтелство, понататъкъ ще се приематъ само като учители помощници.

§ 105. Единъ учителъ небива да учи по-вече отъ осъмдесетъ дѣца.

ЗАВѢЛѢЖКА: За 80—160 дѣца се изискватъ два учители, 160—240 три и т. н. въ сѫщия размѣръ.

§ 106. Дѣто има по-вече учители, нѣкои отъ тѣхъ, но никога не по-вече отъ половината, могѫтъ да бѫдѫтъ и учителски помощници (подучители), вземени измеждъ ония, които сѫ свѣршили съ успѣхъ цѣлото първоначално училище и които иматъ разрѣшение отъ окр. учи-лищнъ инспекторъ.

Отношенията на учителските помощници къмъ общината сѫ сѫщитѣ както и на учителитѣ.

§ 107. Учителката може да преподава и въ мѣждукъмъ отдѣления и учителът въ женскитѣ.

§ 108. Учителитѣ въ слѣдующите 5 години слѣдъ обнародване на настоящий законъ распредѣляватъ се споредъ подготовката си на три разреда:

1) Въ първия разредъ сѫ ония, които сѫ свѣршили педагогическото държавно училище или притежаватъ държавно учителско свидѣтелство;

2) Отъ втория разредъ сѫ ония, които сѫ се учили въ главното (трикласното) училище;

3) Отъ третий разредъ полагатъ се тия, които сѫ слушали само врѣменните педагогически курсове. Ония който се допушта за сега къмъ учителствуване поради своя опитъ, опредѣляватъ се отъ инспек-тора, въ кой разредъ да влѣзнатъ, съ одобрение отъ министерството.

§ 109. Най-малката годишна плата на учители отъ разнитѣ раз-реди е слѣдующата:

I разредъ 1200 лева;

II разредъ 800 лева;

III разредъ 400 лева;

§ 110. Учителитѣ отъ всичкитѣ разреди иматъ и бесплатно жилище съ отопление или на мѣсто него една прибавка отъ една десета частъ на условената плата.

§ 111. Гдѣто сѫществува обичай да се дава на учителя една частъ на платата въ жито, тая храна подиръ приблизителното опѣнѣ-сие отъ окр. училищнъ съвѣтъ споредъ мѣстните цѣни и условия, се пре-кмѣтва въ платата къмъ допълнение на най-малките числа, изисквани отъ § 109.

Щомъ единъ пакъ количеството на храната е одобрено отъ окр. училищенъ съвѣтъ, община има право да го намалява до ново едно разрѣшение отъ сѫщия съвѣтъ.

§ 112. Учителски помошници приема една помалка плата отъ учителя, но въ всѣки случай (и съ пресмѣтванието на храните) не по-малко отъ 180 лева.

§ 113. Безъ позволение на инспектора ни единъ учитель не може да се премѣсти отъ едно училище на друго въ сѫщото окрѫжие.

§ 114. Всѣки учитель, щомъ е повиканъ отъ инспектора, дълженъ е да присѫствува на временните педагогически упражнения презъ лѣтниятъ распустъ, наредени отъ министра на нар. просвѣщението, ако не му прѣчака въ това нѣкое оправдателни причини.

C) Главното училище.

§ 115. Въ главното училище се допушта за учители само лица, които сѫ свършили най-малко цѣлия курсъ на едно средно или специално учебно заведение или които сѫ положили испитъ, нареденъ отъ мин. на нар. просвѣщението.

Като исключение се позволява и по-малка подготовка само тамъ, където има само първи класъ.

ЗАБѢЛѢЖКА: Като помощници (suppliants) въ най-долните два класа могатъ въ случай на нужда да се допушчатъ привременно и такива лица, които сѫ свършили само първите три класа.

§ 116. Учителите на главните училища се назначаватъ съ приказъ отъ министра на народното просвѣщението изъ единъ списъкъ отъ три кандидати, представенъ отъ общината. Сѫщо се назначава съ министерския приказъ и главния учитель на главното училище или на всичките общински училища съединени заедно (§ 81), по предложене на общината.

§ 117. Единъ класъ въ главното училище не бива да има по-вече отъ петдесетъ ученика. Гдѣто има по-вече, тамъ се учреждава паралелно отдѣление.

§ 118. Въ дѣвическото главно училище могатъ да преподаватъ и учителки не се допушта за преподаване въ мъжкото главно училище.

§ 119. Платите на учителите въ главното училище се опредѣлятъ въ общинския бюджетъ, съ одобрението на окрѫжните училищни съвѣти. Тѣ не могатъ да бѫдатъ по-малки отъ 1600 лева, за учителски помошници отъ 800 лева.

§ 120. Всичко казано въ § 78 — 120 за учителите се отнася и до учителките.

VII. Мусулманските училища.

§ 121. Мусулманските училища се поддръжатъ или отъ цѣлата община, ако тя е само мусулманска, или отъ една нейна частъ, ако тя е смѣсена.

§ 122. Въ мусулманските училища трѣба освѣнъ въроучението да се преподава и четене, писане, съѣтане и познаване на мѣрките и теглилките, български езикъ и началата на землеописанието.

§ 123. Преподаванието на български езикъ като задължителенъ предметъ трѣба да се въведе въ всичките мусулмански училища по градовете въ течение на три години, по селата на седьмъ години слѣдъ обнародванието на настоящия законъ.

§ 124. Надзора върху преподаване на въроучението върши окрѫжните мюфтии, а върху испълнението на настоящия законъ окрѫжните училищни инспектори въ сѫщия размѣръ, както въ частните училища споредъ § 138 и 139.

§ 125. За съпротивление противъ държавниятъ надзоръ отговорните лица се наказватъ съ глоба, съгласно съ § 140.

§ 126. Гдѣто доходитъ отъ духовните имоти не стигатъ за поддръжание училището, училищните разноски на мусулманските учебни заведения се плащатъ въ общини чисто мусулмански отъ цѣлата община, въ смѣсени общини отъ мусулманските жители.

§ 127. Въ смѣсени общини всѣка частъ поддръжава сама училищата. Но ако числото на мусулманите надминава четвъртата частъ на жителите, общинскиятъ съвѣтъ е длѣженъ да отпуща въ годишния бюджетъ една помощъ за мусулманските училища.

Сѫщото става въ смѣсени общини, гдѣто християнското население надминава четвъртата частъ на всичкото население.

§ 128. Въ общини чисто мусулмански длѣжността на настоятелството се испълнява отъ общински съвѣтъ, а гдѣто мусулманете съставятъ само една частъ на общината, отговорната грижа за училището се пада върху мусулманските членове на общинския съвѣтъ или ако тѣ недостигатъ до числото три, върху трите настоятели нарочно избрани отъ мѣстните мусулмански жители за една година.

§ 129. Зданието на мусулманското училище трѣба да отговаря на предписания на закона (§ 28).

§ 130. Учителите се избиратъ и назначаватъ отъ самите мусулмане, въ общини чисто мусулмански отъ кмета, въ смѣсени съвѣти отъ ония лица, които иматъ върху си длѣжностите на мусулманското настоятелство.

§ 131. Учителите въ мусулманските училища трѣба да сѫ български подданици, освѣнъ исклучения позволяни отъ министерството, да иматъ една извѣстна способностъ, споредъ особни за това издадени правила, да сѫ навършили най-малко 17 години и да сѫ лица нравствени.

§ 132. Въ смѣсени общини, населени отъ християне и мусулмане, може съ разрѣшение на окрѫжните училищни съвѣти да се отвори и създадено обществено училище, въ което всичките предмети се учреждатъ заедно отъ дѣцата на всичките жители, съ исклучение на въроисповѣдане, което за християнските дѣца се преподава отъ християнския учителъ, за мусулманските отъ мусулманския.

§ 133. Въ смѣсени общини съ мусулманско болшинство мусулманите нѣматъ никаква намѣса въ училищата на християните, които съставятъ единъ самостоятеленъ училищни участъкъ (§ 17) съ едно настоятелство, състоящо само отъ християне (§ 41 заб. 2).

VIII. Частни училища.

a) Общи положения.

§ 134. Частните училища се раздѣлятъ на училища, които се поддръжатъ отъ въроисповѣдана общини, съставени отъ български подданици, и на такива, които се отварятъ отъ частни лица или дружества.

ЗАБѢЛѢЖКА: Отношенията на мусулманските училища се уреждатъ отъ § 121—133.

§ 135. Въ всичките какви годи училища въ Българското Княжество ни едно дѣво не бива да се принуждава къмъ учението нѣкоя друга вѣра освѣнъ слоята.

§ 136. Надзора върху преподаванието на въроучението е оставенъ на духовните власти на това въроучение.

§ 137. Българскиятъ езикъ е задължителенъ предметъ на обучението въ всичките общеобразователни училища на Княжеството. Преподаванието му трѣба да е посочено къмъ този резултатъ, щото всички ученици въ течение на три години да се научи да говори, да чете и да пише свободно на български.

§ 138. Министерството на народното просвѣщението може въ частните училища да забрани всички учебници, които му се види неудобни.

§ 139. Държавниятъ надзоръ надъ частните училища обнема слѣдующите предмети:

- 1) Испълняването на законътъ;
- 2) Способността на учителите;
- 3) Дѣятелността на настоятелите;
- 4) Събиране статистически свѣдѣния.

Представителя на министра на народното просвѣщението всѣкога има пристъпъ въ частното училище.

§ 140. За съпротивление противъ държавниятъ надзоръ отговорните лица на частното училище се наказватъ съ глоба отъ 50 до 500 лева, въ случай на повторение отъ 100 до 1000 лева, и училището споредъ благоусмотрѣнието на министра се затваря.

§ 141. Помѣщенето по направата, здравината и чистотата си трѣба да отговаря на общите предписания на закона (§ 28) и да е снабдено съ всичките предписани покъщиции.

б) Училища на въроисповѣдана общини.

§ 142. Членове на всѣко едно въроисповѣдане, които се наследяватъ на едно място съ фамилиите си въ какво годи число, които сѫ български подданици и поддръжатъ свой молитвенъ домъ, иматъ право да отворятъ за своите дѣца едно училище на собствени разноски, да събиратъ нужните за това средства между своите мѣстни едновѣрци и да си опредѣляватъ настоятели и учители.

§ 143. Условията за отварянето едно такъвъ училище сѫ слѣдующите:

1) Въ посѣщаване училището да се пазятъ правилата за общата задължителност на основното учение (§ 52);

2) Учението да трае по селата най-малко 7, въ градовете 9 мѣсеки презъ годината;

3) Да се преподаватъ най-малко слѣдующите предмети: въроучение, четене и писане, съѣтане и познаване на мѣрките и теглилките, българскиятъ езикъ, началата на естетовѣдането и на географията.

§ 144. Всѣко училище на една въроисповѣдана община трѣба да има едно настоятелство най-малко отъ три члена, съставено по свободенъ изборъ между поддръжателите на училището, отъ мѣстни подданици, и отговорно предъ властите за испълняването на законите.

§ 145. Настоятелството е длѣжно да дава на своите едновѣрци всѣка година подробенъ отчетъ за прегледъ и разнесенитетъ пари.

§ 146. Спорове за събиране училищните средства се решаватъ отъ окрѫжниятъ инспекторъ заедно съ окрѫжния управителъ.

§ 147. Учителите тръбат да отговарят на общите условия на учителската правоспособност, изсказани в § 78 на настоящия законъ. Другояче ще се отстранятъ отъ властта.

§ 148. Чужди подданици могатъ да учителствуватъ въ училищата на въроисловъдни общини само съ разрешение отъ министерството на народното просвѣщението.

§ 149. Въроисловъдна община може свободно да си избере или да си опредѣли учителя, но той тръбат да престави своите свидѣтелства на окружния училищенъ инспекторъ, който писмено му явява своето одобрение или го отказва, съ назначение причинитѣ.

§ 150. Инспекторътъ може да извади учителя отъ частно училище, поддържано отъ едно въроисловъдание, по неиспълнение на § 149 и по същите причини, които сѫ споменати въ § 97.

с) Училища на частни лица или дружества.

§ 151. Едно частно лице или едно дружество, което иска да отвори училище, тръбат да иска предварително разрешение отъ министерството на народното просвѣщението.

Това разрешение всичко се дава на името на едно лице.

§ 152. Който иска да отвори частно училище, тръбат да представи:

- 1) Свидѣтелства за подданството си, мѣсторождението си, науките си, досегашните си занятия, и безукорното си поведение;
- 2) Сѫщи такова свидѣтелства за всичките учители или въспитатели, които иска да намѣти въ своето училище;
- 3) Подробна программа съ условия за приемане учениците;
- 4) Помѣщението, което е избрали за училището си;
- 5) Отъ кого ще даватъ нужните средства за поддържане училището.

§ 153. Министерството, ако намѣри условията испълнени, предписва на окружния инспекторъ, да обяви предъ мѣстното общинско управление намѣщението на просителя за всеобщо знание. Това обявление тръбат да стои залято въ общинското управление единъ мѣсецъ, въ който срокъ всички може да направятъ заявления.

§ 154. Слѣдъ истичанието на срока министерството, споредъ събраниетъ данни, може да откаже или да позволи отварянето на училището. Позволението става съ позволителенъ актъ, въ който се исчисляватъ всичките условия, представени отъ просителя и одобрени отъ министерството; този актъ може и да се даде само на едно опредѣлено число години.

§ 155. Който отвори частно училище безъ да има правителствено разрешение, плаща глоба отъ 50 до 500 лева и училището му се затваря. Ако повторно отвори такова училище безъ разрешение или ако го отвори слѣдъ като му се е отказало разрешението, наказва се съ глоба отъ 100 до 1000 лева и училището пакъ се затваря.

§ 156. Всичко частно училище тръбат да има единъ управител отговоренъ предъ властите.

§ 157. Управителът на частното училище е длѣженъ да съобщава на окружния училищенъ инспекторъ всичко промѣнение въ персонала, като чака предварително съзволнение за всичко лице отъ министерството на просвѣщението. Сѫщо е длѣженъ да иска одобрение за всичко промѣнение, което желае да въведе въ програмата си.

§ 158. Частно училище неможе да се намѣти отъ една община въ друга безъ разрешение на министерството.

§ 159. Ако управителът на частното училище безъ предварително разрешение е излѣзилъ отъ размѣра, опредѣленъ отъ дадения му разрешителенъ актъ, и не е направилъ потрѣбното въ течение на 30 дни, или ако е билъ наказанъ два пати за отказване държавниятъ надзоръ, министерството може или да спре училището временно или да го затвори съвсемъ.

§ 160. Всички досегашни частни училища тръбат въ течение на шестъ мѣсеки отъ прогласяванието настоящий законъ да се съобразятъ съ него.

§ 161. Чужди подданици, живущи постоянно или временно въ Княжеството, могатъ да отворятъ училище исклучително за свои деца, като обявятъ предварително на министерството съ подробни данни за помѣщението и за учителите. Тѣ сѫ длѣжни да доставятъ ежегодно на окружния училищенъ инспекторъ сѫщите статистически данни, които се изискватъ отъ всичките училища въ Княжеството.

Но щомъ пожелаятъ да приематъ въ това свое училище и деца на български подданици, тѣ тръбат да се съобразятъ съ постановленията на настоящия законъ.

VIII. Окружния училищенъ съвѣтъ.

162. Въ всичко окружие учреждава се по единъ окръженъ училищенъ съвѣтъ, които се състои отъ слѣдующите лица:

- 1) Отъ окръжния управител като предсѣдателъ;
- 2) Отъ окръжния училищенъ инспекторъ като подпредсѣдателъ;
- 3) Отъ мѣстни български владици или отъ назначеното отъ него духовно лице;
- 4) Отъ по единъ членъ на окръжния съвѣтъ за всяка околия на окръжието, избранъ отъ окръжния съвѣтъ;

5) Отъ членове, назначени отъ министерството на просвѣщението по двама отъ всяка околия измежду учителското тѣло.

ЗАБѢЛѢЖКА: Гдѣто има нѣкое въроисловъдание, което въ окръга поддържа по-вече отъ 12 училища, то си има въ окръжния училищенъ съвѣтъ единъ представителъ, назначенъ отъ министра между учителите на тие училища, ако това въроисловъдание има представителъ въ съвѣта споредъ § 162 т. 5.

§ 163. Членовете на окръжния училищенъ съвѣтъ се избиратъ или се назначаватъ за две години и вършатъ службата си бесплатно.

Канцеларските и пътните разноски се плащатъ отъ окръжния бюджетъ.

§ 164. Редовните засѣдания на окръжния училищенъ съвѣтъ ставатъ три пати въ годината, сирѣчъ около Коледа, Великденските празници и презъ лѣтния распустъ, и извѣредните, щомъ го свика предсѣдателътъ на основание единъ приказъ отъ министра на народното просвѣщението.

§ 165. Засѣдането е звонко, ако въ него присъствуваатъ по-вече отъ половината на членовете.

§ 166. Окръжниятъ училищенъ съвѣтъ може да поканва въ засѣданията си учители и други вѣщи лица, съ съвѣщателенъ гласъ.

§ 167. Окръжниятъ училищенъ съвѣтъ върши следующето:

- 1) Грижи се за приложението на училищните закони, программи, правила и други предписания, издадени отъ министерството на народното просвѣщението;
- 2) Опредѣля, въ коя община колко учители сѫ нужни.
- 3) Грижи се за отваряне нови училища.
- 4) Настоява за съграждане нови училищни здания, гдѣто има нужда отъ тѣхъ, а за преправяне на сѫществуващи;
- 5) Дава си мнѣнието върху разносите за училищата, които се падатъ на окръжието, както и върху размѣра на помощите, които се искатъ отъ министерството на народното просвѣщението за спомагане разни училища въ окръга;
- 6) Рѣшава распри за училищни разноски въ общините;
- 7) Разсѫжда върху преобразованията, които мисли за полезни да се въведатъ въ училищата на окръжието;
- 8) Произнася се върху разни мѣстни училищни въпроси, предложени нему да обсѫждатъ отъ окръжния училищенъ инспекторъ.

§ 168. Рѣшенията на окръжния училищенъ съвѣтъ не могатъ да се положатъ въ дѣйствие, до като не се утвѣрдятъ отъ министра на народното просвѣщението.

IX. Инспекторитетъ.

§ 169. Въ всяко окръжие има по единъ окръженъ училищенъ инспекторъ, назначенъ съ Княжески указъ; той е представителъ на министерството на народното просвѣщението въ окръжието.

§ 170. Ако се случи нѣйдѣ по-вече работа, министерството може да отреди за инспекция край самия инспекторъ привременно и нѣкое друго вѣщо лице, съ надлежно възлагане.

§ 171. Подъ надзора на окръжния училищенъ инспекторъ се наричатъ всичките училища въ окръжието съ изключение на държавните учебни заведения, както и на общинските пълни срѣдни или специални училища.

§ 172. Длѣжностите и правата на инспектора сѫ следующите:

- 1) Той се грижи за приложението училищните закони, правила и министерските предписания, които презъ него се съобщаватъ до общините, настоятелствата и до учителите;
- 2) Подканва къмъ отваряне нови училища;
- 3) Надзира състоянието на училищните здания и бди върху испълняването на надлежните предписания;
- 4) Взима мѣрки за да се испълни предписаната обща обязательност на първоначалното обучение (§ 52);
- 5) Заедно съ окръжния управител прегледва предварително общинските бюджети заради внесените въ тѣхъ разноски за училищата;
- 6) Пази, щото общините и настоятелствата да испълняватъ редовно своите обзианности къмъ училищата;
- 7) Назначава и уволнява учителите и ръководи и наглежда ги въ педагогическо и дисциплинарно отношение;
- 8) Разглежда спорове, възникнали между общините, настоятелствата и учителите;
- 9) Участвува въ работите на окръжния училищенъ съвѣтъ като подпредсѣдателъ;
- 10) Старае се за събиране и съхраняване старините, споредъ особни за това правила;
- 11) Изучва разни въпроси, поръчани отъ министерството на нар. просвѣщението и събира данни за училищната статистика.

§ 172. За по-успешно вършението на своята дѣятелност инспекторътъ е длѣженъ да обикаля отъ врѣме на врѣме повѣреното му окръжие и да посети всяко едно училище най-малко единъ патъ презъ годината.

§ 173. Въ испълнение на своите длѣжности инспекторътъ се спомага отъ мѣстния окръженъ управител.